

בס"ד כב' מר-חשון ה'תשע"ב
הדלקת נרות - 16:20
צאת השבת - 17:11
רבנו תם - 17:44
לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 597
@ ניתן להקדיש את העלון או שיעורי הליווי של
מך הרה"ג עובדיה יוסף שליט"א, לברכה והצלחה,
פרנסה טובה, רפואה שלימה, זיווג הגון, זשי"ק,
או לע"נ יקירכם. **מערכת העלון : 054-9151601**

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

מפט"ד: "והפלך דוד"
(מלכים א' א')

פרשת חיי-שרה

מענייני הפרשה:

- מותר שרה וקבורתה, רכישת מערת המכפלה.
- אברהם שולח את אליעזר לחפש אשה ליצחק.
- נישואי יצחק ורבקה.
- רשימת צאצאי אברהם.
- פטירת אברהם אבינו וקבורתו במערת המכפלה לצד שרה.
- רשימת בני ישמעאל ומותו.
- "אברהם מאית שקל כסף ... ביני ובינך מה היא?" מדוע 400 שקל? כיצד הגיעו לסכום הזה?
- אמר עפרון לאברהם את סכום הנכס, ואברהם קיבל את דבריו. האות האמצעית בשם אברהם היא: ר = 200
- האות האמצעית בשם עפרון היא: ר = 200
- 400 = 200 + 200 "אברהם מאית שקל-קסף ביני ובינך מה-הוא" (ביני ובינך - הכוונה לאותיות שנמצאות באמצע של השמות של אברהם ועפרון).

"ויביאה יצחק האהלה..." ויקח את-רבקה ותהי-לו לאשה ויאהבה" (כ"ד ס"ז)
מעירים על כך כמה מחכמי ישראל: צא וראה מה בין דורות ראשונים לדורות אחרונים. בזמן הזה, כשנער מבקש לשאת לו אישה - סבורים הבריות שעל בני הזוג להתאהב זה בזו קודם שמיגיע לחופה וקידושין.
התוצאה מכך היא, שלעיתים מצטננת האהבה לאחר הנישואין, ובני הזוג מגיעים במהרה לכלל שנאה ולגירושין. לא כן הייתה דרכם של האבות הראשונים שממיימים את שותים ומפיהם אנו מתברכים. הנה מעיד הכתוב על יצחק אבינו, שתחילה נשא את רבקה ככתוב: ותהי לו לאישה, רק אחר כך נתקיים בו "ויאהבה".
"ויאמר עבד אברהם אנכי" (כ"ד ל"ד)
החפץ חיים הגיע לעיירה אחת ולא נתוודע לאיש. במשך היום סידר את ענייניו ולפנות ערב כשבא לאכסניא וביקש לאכול, ניגש לבעל האכסניה ולחש באזנו: תדע שאני מחבר הספר חפץ חיים, אבל אל תאמר לאיש. תמה בעל האכסניא, מדוע לו בלבד הוא מוסר את סודו? אמר החפץ חיים: אצל אליעזר עבד אברהם מצינו, שכל הזמן לא גילה מי הוא, רק כששמו לפניו לאכול, אמר "עבד אברהם אנכי", ועבד אברהם נזהר מאד ומקפיד על הכשרות.

"וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיעני נא מעט מים מכרך" פרש"י "וירץ" מפני שעלו המים לקראתה. לכאורה כשעלו המים זאת הוכחה ברורה לצדקתה. שואל היחדש והבאי של הרב קוויאטק ס"ט, מדוע ביקש אליעזר עדיין לבחון התביא לו מים? אלא יש לומר שניסים ועניינים שמעל הטבע לא מעידים בהכרח על צדקותו של אדם ולא בהכרח מי שניחן בכוחות 'על טבעיים' הוא צדיק ובעל מידות טובות. לכן לא ויתר אליעזר על מבחן המידות של רבקה, כי מה שהיה חשוב לו הרבה יותר ממעשה ניסים. (ב. בר דין הי"ו)

פינת הניבים והפתגמים
חרף נפשו למות=שם נפשו בכפו = העמיד את עצמו בסכנה, לא שם לב לסכנה הנשקפת לחייו.
דוגמה: לוחמי צה"ל בים, באויר וביבשה מחרפים נפשם למות בעת הגנתם על מדינת ישראל.
מסור: זבולן עם חרף נפשו למות [שופטים ה יח]. (ניבונכו)

"מאה שנה ועשרים שנה ושיבע שנים" (כ"ג א')
בת ק כבת כ. (רש"י). לזקנה ישנן מעלות ויתרונות כגון: יישוב הדעת, קריבות לגבי תאוות ועוד. מאידך ישנן מעלות ויתרונות גם לנעורים כגון: התלהבות, מרץ, זריזות. התורה מספרת כי בשרה היו שני סוגי המעלות יחד, גם משל הזקנה וגם משל הנעורים. בהיותה בת כי הייתה מחוננת במעלותיה של בת ק. ובהיותה בת קי עדיין היו בה מעלותיה של בת כ. (בשם אחד הגדולים)
"אשר לא-תקח אשה לבני מבתות הכנעני" (כ"ד ג')
הלוא בני משפחתו גם הם היו עובדי אלילים ובמה איפוא היו טובים מן הכנענים? אלא, הכנענים היו מושחתים מבחינה מוסרית, כפי שהתורה מזכירה פעמים רבות: תועבות ארץ כנען, ושחיתות המידות עוברת בתורשה לבנים. ואילו בארץ מולדתו של אברהם היו האנשים מושחתים רק בדעות, שהיו סוגדים לתרפים, ושחיתות הדעות איננה עוברת בתורשה לבנים.
"ויקם אברהם מעל פני מתו"

(אש דת) יש אנשים שכאשר קורה להם אסון ח"ו יש להם כעס על הקב"ה ואז הם בירידה ברוחניות ובמצב הרוח. ואילו אברהם גם כשמתה שרה אשתו היתה לו תקומה נפשית ורוחנית והתעלה גם מהמצב הזה. (ב. בר דין הי"ו)

מלך 16 ואיחול'ים לפשיט לשי"א ומורד דניאל הי"ו
להולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה והצלחה ונחת למשה ומרגלית אלעזר הי"ו ולדוד ורבקה דניאל הי"ו

מלך 16 ואיחול'ים לפשיט לשי"א וכליאת באבאי הי"ו
להולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה והצלחה ונחת לבאבאי וגולשן באבאי הי"ו ולרחמים ועליזה נאמני הי"ו

הסירו מכשול מדרך עמי!
אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.
במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
העלון טעון גניזה

"וזה ברכך את אברהם בכל"

באברהם נאמר: "וזה בריך את אברהם בכל". ביצחק נאמר: "ויבא לי ואוכל מכל". וביעקב נאמר: "כי חנני אלהים, וכי יש לי כל". הוא שאנו אומרים בברכה הרביעית של ברכת המזון: "כמו שנתברכו אבותינו, אברהם, יצחק ויעקב: **בכל, מכל, כל** - כן יברך אותנו כולנו יחד בברכה שלמה".

מעיר כאן רש"י: "**בכל**" עולה בגימטריא "בן" (52); ומאחר שהיה לו בן, היה צריך להשיאו אישה. במסכת בבא בתרא (ט"ז, ע"ב) אומרים חז"ל: **בת** היתה לו לאברהם ו"**בכל**" שמה. נשאלת השאלה: מהיכן הסיקו חז"ל, שלאברהם אבינו היתה גם בת? מסבירים זאת על-פי מחלוקת התנאים בעניין קיום מצוות פרייה ורבייה: "בית שמאי אומרים: שני זכרים (מי שהוליד שני בנים קיים בכך מצוות פרייה ורבייה. למדים זאת ממשה רבנו, שהיו לו שני בנים בלבד ופרש מאשתו); ובית הלל אומרים: זכר ונקבה, שנאמר: "זכר ונקבה בראם". (בדומה לבריאה, מקיימים מצוות פרייה ורבייה בהולדת בן ובת). וכוון שלפי מסורת חז"ל קיים אברהם אבינו כל מצוות התורה - מן הסתם קיים גם את הראשונה בתרי"ג המצוות...

"בניך בשתי לי זתים" - חינוך

לעיתים קרובות הורים נוקטים פעולות לחינוך הילדים, כביכול, ובעצם אין שום קשר בין הפעולות האלה לבין חינוך. הפעולות ה"חינוכיות" האלה הם ממניעים אנוכיים - אגואיסטיים - לגמרי. לפעמים ההורים פועלים מתוך מידות פסולות ורעות ביחסים שבין אדם לחברו, מידות שהמבוגרים אינם מרשים לעצמם להראות כלפי מבוגרים אחרים. והנה בהתנהגות כלפי הילדים, הם אינם נוהרים ומפגינים מידות שאינן ראויות כלל וכלל. כגון: קנאה, שנאה, כבוד, כעס, גאווה, ועוד כיוצא באלה, ובעיקר - רצון שליטה. הם מנצלים את היתרון שלהם כדי לשלוט בילד. הילד נתון לרשותי, ואני יכול לשלוט עליו שליטה בלתי מוגבלת. המידות הרעות באות לידי ביטוי כך:

קנאה - אם אני רואה שהילד של השכן עוזר יותר לאמו - אני מקנא, מדוע הילד שלי לא עוזר יותר. אם אחר-כך אני מכריח את הילד לעזור יותר - זה לא נעשה מתוך חינוך, אלא מקנאה בשכן, ומתוך הניצול של השליטה בילד. **כבוד** - כשבאים מבקרים, אני רוצה שהילד שלי יבוא ויגיד להם יפה שלום, ויתנהג בצורה נאותה, כדי שאוכל לרכוש כבוד דרך התנהגותו, והמבקרים יוכלו לומר: "אהה, יש לך ילד מחונך" ולי תהיה מכך הרגשה טובה.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה

למשפחה א. הי"ו
שתרמו לסעודה הרביעית בלויין.
זכות השיעור בלויין של מרן
הרה"ג **עובדיה יוסף** שליט"א
לרפואתם והצלחת ילדיהם, שיוזכו
לפרנסה טובה, אושר, נחת ושלווה
ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה.
ולחבדיל לע"נ **תקוה** בת אסתר ז"ל

רפואה שלימה

לנדה וראי חנניה
בן דינה ומיכאל
הקב"ה ישלח
מזור ומרפא
לרמ"ח אבריו
ושס"ה גידיו.
שיחזור לאיתנו
ויזכה לשנים רבות
טובות ונעימות.

ברכה והצלחה

לסמדר
בת רבקה מנבי"ת
שתזכה לחופתה
בקרב. בריאות
פרנסה טובה
ותתברך בכל מילי
דמיטב ויתגשמו
כל משאלות
ליבה לטובה.

רפואה שלימה

ליהלי רוחמה
בת לימור מנבי"ת
הקב"ה ישלח
מזור ומרפא
לרנ"ב אבריה
ושס"ה גידיה.
שתחזור לאיתנה
ותזכה לשנים רבות
טובות ונעימות.

ברכה והצלחה

למשה ונסי
קפ"אן הי"ו
שיזכו בבריאות
ופרנסה טובה,
אושר, נחת
ושלווה ויתגשמו
כל משאלות
ליבם לטובה.

מלך שלום ואיחולים אפסיים

לנדה וראי חנניה
בן דינה ומיכאל
הקב"ה ישלח
מזור ומרפא
לרמ"ח אבריו
ושס"ה גידיו.
שיחזור לאיתנו
ויזכה לשנים רבות
טובות ונעימות.

קול שלום ואיחולים אפסיים

לנדה וראי חנניה
בן דינה ומיכאל
הקב"ה ישלח
מזור ומרפא
לרמ"ח אבריו
ושס"ה גידיו.
שיחזור לאיתנו
ויזכה לשנים רבות
טובות ונעימות.

מרכות ואיחולים אפסיים

לנדה וראי חנניה
בן דינה ומיכאל
הקב"ה ישלח
מזור ומרפא
לרמ"ח אבריו
ושס"ה גידיו.
שיחזור לאיתנו
ויזכה לשנים רבות
טובות ונעימות.

בראות והחלמה איתנה :

רחמים יצחק-פור בן מרים הי"ו
משה מוסאי בן זליכה הי"ו
ציון נאמן בן מרים הי"ו
משה נאמן בן מרים הי"ו
מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו
אברהם נאמן בן מרים הי"ו
ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו
שרה מיארה בת חנה מנבי"ת
נזימה אלדד בת מרים מנבי"ת
לכל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

לע"נ החסיד והענו

שמואל דודי
בן שרה ויוסף ז"ל
במלאת 11 חודשים לפטירתו,
תתקיים אזכרה ביום חמישי
כ"ז חשוון (24-11-11)
15:00 - עליה לבית העלמין.
16:00 - מנחה. 16:30 - דרשת
הרה"ג **יורם אברג'ל** שליט"א,
ערבית וסעודת מצווה
בבית"כ "עזרא הסופר" יבנה.

לע"נ האשה

הכשרה הצנועה
והצדקת
תקוה
בת אסתר ז"ל
השבוע פקידת
שנתה.
יה"ר שתמליץ טוב
בעד כל משפחתה.

מנצי שלום ואיחולים אפסיים

לכפיר ושרית אלקיזר הי"ו
להולדת **הבן** מנבי"ת
יה"ר שתגדל כאימותנו
הקדושות שרה רבקה רחל
ולאה, תזכו לחופתה
שתצליח בכל דרכיה ומעשיה
וברכה והצלחה ונחת
למרדכי ודינה אלקיזר הי"ו
שם-טוב ויקירה סופר הי"ו

שבת שלום ומבורך

לע"נ נשמת :

רחל מטודי בת מרסל ז"ל
שמחה בר-דיין בת עזיזה ז"ל
רבקה יעקובי בת פרי ז"ל
עטייה בן חנה חג'אג' ז"ל
חנה (נורו) נאמן בת חנוס ואהרון ז"ל
דיאמנטה חג'אג' בת רגילה ז"ל
שרה נאמן בת מזל ז"ל

שמואל דודי בן שרה ויוסף ז"ל
שמואל מוסאי בן רבקה ודניאל ז"ל
אליהו רחמני בן מסעודה ז"ל
ניסים נסימי בן ביבי ז"ל
שלום נביאן בן טוטי ז"ל
יעקב אטיאס בן סעדה ז"ל
מתי (מעטוק) כלפון ז"ל בן יפה שתחיה

לע"נ **מרדכי לארי ז"ל**
בן שלמה ושרה הי"ו
נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.
לע"נ **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל
נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו
כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

054-9151601

יח"ל ע"י ארגון "אברהם יגל"

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

"מכל מלמד" השכלתו..." קפיצת הדרך

במסכת סנהדרין צ"ד: "שלושה קפצה להם הארץ. **אליעזר** עבד אברהם ו**יעקב אבינו ואבישי בן צרויה**. אבישי בן צרויה הא דאמרן. אליעזר עבד אברהם דכתיב 'ואבוא היום אל העי' למימרא דההוא יומא נפק. יעקב אבינו דכתיב 'ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה' וכתב 'ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש'. כי מטא לחרן אמר: אפשר עברתי על מקום שהתפללו בו אבותי ואני לא התפללתי בו. בעי למיהדר. כיון דהרהר בדעתיה למיהדר קפצה ליה ארעא, מיד 'ויפגע במקום'." בפסיקתא פרשת ויצא (פ"ח) מוצאים אנו רשימה אחרת - "**ארבעה** שקפצה להם הארץ ואלו הן:

אברהם אבינו ע"ה: שנאמר: "ויחלק עליהם לילה" ברדפו אחרי המלכים עד דן בלילה אחד. **אליעזר** עבד אברהם: שנאמר: "ואבא היום אל העי" באותו היום יצא, ובאותו היום הגיע. **יעקב אבינו** ע"ה: כשברח מעשו אחיו אל לבן. שנאמר: "ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש" אבישי בן צרויה: כשהלך להציל את דוד המלך.

קטורה, מי היא?

מי היתה קטורה? יש אומרים קטורה זו הגר שחזרה בה מעבודה זרה, והיו מעשיה **בקטורת**. אך יש אומרים שקטורה היתה מצאצאיו של יפת בן נוח.

יוצא שלאברהם היו **שלוש נשים**:

שרה: מצאצאיו של שם בן נוח. **הגר**: מצאצאיו של חם בן נוח. **קטורה**: מצאצאיו של יפת בן נוח. וכך מתקיים באברהם הפסוק: "**ונברכו בך כל משפחות האדמה**", שכן נשא אברהם שלוש נשים משלושה בניו של נוח.

רפואה אלטרנטיבית אבוקדו

האבוקדו הוא בין הפירות עם ריכוז נוטריאנטים הגבוה ביותר, ויש לו הכי הרבה ויטמין E, מגנזיום ואשלגן מבין כל הפירות. מגנזיום חיוני למערכת הלב וכלי הדם, לעצמות חזקות ולמניעת סוכרת.

באבוקדו יש פי 20 כמות מגנזיום משאר הפירות האחרים. ויטמין E חשוב גם לבריאות הלב וכלי הדם. הוא אנטי-אוקסידנט חשוב ששומר גם על מערכת העצבים. מחקרים רבים מצביעים על תפקודו במניעת אלצהיימר ופרקינסון.

אשלגן חשוב לאיזון נוזלים בגוף יחד עם נתרן, אך בתפריט המודרני שלנו, אנחנו מקבלים פי 2 נתרן מאשלגן והתוצאה היא עלייה בלחץ הדם. אכילת אבוקדו, העשיר מאוד באשלגן, יכולה לאזן את היחס בין נתרן לבין אשלגן ולמנוע לחץ דם גבוה ומוריד את רמת הכולסטרול.

שאלה: כלי פלסטיק וניילון האם צריך להטבילם?

תשובה: מן התורה כלי זכוכית פטורים מן הטבילה אולם גזרו חכמים דדינם ככלי מתכות להצריכם טבילה, וטעמא הוא, משום דדמיין לכלי מתכות הואיל וכי נשתברו יש להם תקנה ע"י התכה לכן צריכים טבילה. ומשום הכי מצריכים ג"כ בכלי פלסטיק טבילה כיון שאפשר להתיכם. וכן כתב בשו"ת אהל אברהם (סימן כד) שנשאל בכלי עצם אשר חדשים מקרוב באו שהמציאו כלי עצם שיש להם תקנה להתיכם באש אם צריכים טבילה ככלי זכוכית שדינם ככלי מתכות משום שניתך באש. והסכים לדברי השואל שכן הוא ההלכה דכל כלי עצם שיש להם תקנה בהתכה באש צריכים טבילה וכדין כלי זכוכית. וראה בדרכי תשובה שהביא דבריו (סי"ק יד). וכן כתב בשו"ת קנין תורה (חלק ב' סימן פד) שנתפשט המנהג להטביל כלי פלסטיק ובקליט, בלי ברכה, כיון שאפשר להתיכם ולחזור ולעשות מהם כלים.

אמנם יש שחלקו וסבירא להו שאין צריך להטבילם **ראה** בשו"ת מלמד להועיל (יו"ד סימן מט), שיש לומר שכלי עצם הנקנים מגוי אינם צריכים טבילה, אע"פ שאפשר להתיכם ולחזור ולעשות מהם כלים, שאפשר שלא גזרו חז"ל אלא על כלי זכוכית, ואין להוסיף על גזירת חז"ל. וכן כתב בספר האשכול (ח"ג עמוד קמ) שכתב שכלי עצם אינם צריכים טבילה. וכ"פ בשו"ת משנה הלכות (ח"ז סימן ק). בשו"ת יביע אומר (ח"ד יו"ד סי' ח) והניף ידו שנית בהליכות עולם (ח"ז דף רס).

כתב בשו"ת בית אבי (ח"ב סי' צח) וזו"ת האם כלי פלסטיק וניילון צריכים טבילה והשיב שדיבר עם מומחים בזה ואמרו שאין בהם חומר של חרס ולא של מתכות וזכוכית, ולכן נראה שאין צריך טבילה, וסיים ובעל נפש יכול להחמיר על עצמו להטבילם בלא ברכה אבל מדינא נראה דאין צריך טבילה. וכן פסק בשו"ת יביע אומר (שם). ובהליכות עולם (שם).

לסיכום: כלי פלסטיק וניילון הנקנים מן הגוי, יש אומרים שדינם ככלי זכוכית וצריכים טבילה ויש חולקים. ולהלכה נפסק שפטורים מן הטבילה. והמחמיר על עצמו להטבילם בלא ברכה, תבוא עליו ברכה.

שאלה: כלי עצם האם צריך להטבילם?

תשובה בשו"ת אוהל אברהם נשאל על כלי עצם שסודרו באופן שיהא להם תקנה לכשישברו ע"י התכה באש אם יש להצריכם טבילה, והשיב לחיובא להצריכם טבילה ככלי זכוכית. אבל בשלחן גבוה (או"ח סימן תנא ח"ב סי"ג). כתב שהמטביל כלי עצם טועים הם ואם מברכים עליהם עוברים על לאו "דלא תשא". ובשו"ת מלמד להועיל (יו"ד סימן מט) כתב שכלי עצם הנקנים מגוי אינם צריכים טבילה, אף על פי שאפשר להתיכם ולחזור ולעשות מהם כלים, שאפשר שלא גזרו חז"ל אלא על כלי זכוכית ואין להוסיף על גזירות חז"ל. וכן כתב בספר האשכול (ח"ג עמוד קמ). וכן פסק בשו"ת יביע אומר (ח"ד יו"ד סימן ח אות ב). שכלי עצם אינם צריכים טבילה.

לסיכום: כלי עצם אינם צריכים טבילה. אף שאפשר להתיכם ולחזור ולעשות מהם כלים.

חומר זה הובא מספרו של הרב **עוזי נסימי הי"ו** "**מענה השלחן**" שיראה אור בקרוב בעזרת ה' יתברך.

נכתב ע"י ר' **עוזי נסימי הי"ו**

ניתן לשאול שאלות בהלכה בכולל "**תפארת רחמים**" או בטלפון 050-7529102 בין השעות 17:00 - 9:30

” ואבותינו סיפרו לנו ”

”אברהם כפול שלושה”

המוהל רבי אברהם סילס ידוע ומפורסם במקומותינו. מוהל בן מוהל בשרשרת דורות של מוהלים, נושא חן בעיני כל רואיו, ומצוות המילה אהובה עליו כיון ישן נושן, שניחוחו אופף כל עלמין. רבי אברהם הופך כל ברית מילה, לשירה ולתהילה לריבון העולם, נוטל את המיקרופון בידו ומסלסל בקולו בבחינת כבד את ה' מגרונך.

הוא כאמור איננו רק מוהל, אלא גם פייטן מהולל, מלחין שירים וכותב פיוטים הנוסכים בהורים הנרגשים ובקהל הקדוש, הילה של שכינה, חן ואור קדושת הימים. היה מי שאמר בבדיחותא, שאילו יכלו התינוקות לדבר, הם היו מבקשים שימשיך לגנון את שיריו המרטיטים וידחה לעוד כמה דקות את הברית. אבל כידוע, תינוקות ביום השמיני בשלים בגופם ובנפשם לקראת מצוות המילה, גם אם הם אינם מסוגלים להביע זאת במילים, אלא בזעקות צווחניות וחנוקות, עד לכניסתו של צמר הגפן הספוג ביין, לתוך פיהם הנרעד.

זאת למודעי, כי המוהל אברהם במשך דקות ארוכות מבשל בנגינותיו את קהל המוזמנים טוב טוב מכל הצדדים כדי להכניס לרגע הקדוש, לאותן שניות נצחיות, בהן נכנס התינוק בשער האמונה העליונה לאוהל אברהם ושרה, בעוד אליהו הנביא יושב על כסאו. ”לכבוד חמדת לבבי”. יהודי קטן אומנם, כואב ושותת דם, קטן במשקלו ובשכלו, אבל יהודי כשר שכנס לבריתו של אברהם אבינו, עוד חוליה של כיסופים בשרשרת הדורות.

”באחד הימים, לא תאמין”, מספר לי רבי אברהם בחיך ביישני, ”הוזמנתי למצוות ברית מילה, בחצר ביתם של יהודים צעירים אמידים וחביבים, שעולמם הרוחני רחוק כמזרח ממערב מן היהדות. אבל כהרגלם של יהודים בקדוש, על מצוות המילה לא מוותרים, הזמינו נגנים וכמובן סעודה כיד המלך. למעט הכיפה האורחת והמקומטת שעיסרה את ראשו של הסנדק, והכיפה הקטיפתית על ראשי, היו כולם גלויי ראש, עטורי עגילים, קוקיות, אך ברק של התרגשות ריצד מבין עיניהם”.

”ואני, לעולם אינני עושה אפליות. את אותם פיוטים שאני שר ומזמר בבתי הכנסת ובבתי היראים לקראת רגע הברית, שרתי גם להם. חלק הצטרף בזמזום חרישי, אבל הרוב הגדול שתק והביט בי בעיניים בוהות. האבא הצעיר ניצב לידי, גבוה, מגולח, אוחז בידו את בנו הבכור. עד כמה שהבנתי האבא הוא גאון היי-טק, איש מחשבים שהכל מחזירים לפתחו.

”זה הכסא של אליהו הנביא”, הסברתי לאבא, והוא חשב שאני צוחק עליו. ”איפה אליהו הנביא” הוא שאל. ”ברוך הבא אליהו הנביא” אמרתי לו, והוא שאל, מאיפה הוא נכנס...”

”דווקא את שמע ישראל הוא אמר יפה. וגם ברך את הברכות בלי להתבלבל במילים. הכל התחיל כשהגענו לקריאת השם. ויקרא שמו בישראל... אני מביט לעבר האבא והוא אומר ”נמרוד”.

הרגשתי שאני כמעט נחנק. ”תקרא לו היטלר” ביקשתי מהאבא.”

”היטלר? הוא צעק, השתגעתי? אתה עושה צחוק ממני...”

”כן, השבתי לו. תקרא לו אדולף היטלר. אין הבדל בין

נמרוד המקראי לצורר הנאצי. שניהם היו רוצחים גדולים ואפיקורסים. שניהם עשו רע לזרע ישראל קודש. אברהם אבינו, הסברתי לו, סבל מנמרוד לא פחות משהיהודים סבלו מהיטלר. נמרוד ביקש לשרוף את אברהם אבינו בכבשן האש, וזה בהחלט מזכיר את הנאצים ומחנות ההשמדה. הנאצי הראשון הוא נמרוד המלך, ואברהם אבינו שקול היה כנגד כל ישראל”.

”האבא היה המוס”.

”עד כדי כך? הוא שאל”.

”כן, כן, עניתי לו, אפילו יותר גרוע”.

”נו, אז איך נקרא לו? שאל האבא”.

”נקרא לו אברהם. הצעתי”.

”בסדר הוא השיב. שיהיה אברהם”.

”זה הקטן אברהם בן נורית וגיא, גדול יהיה... יגדלוהו הקב”ה”.

”עם סיום הברית, לוחש על אוזני הסנדק: כבוד המוהל, גם לי קוראים אברהם”.

”מיד אחזתי את המיקרופון והודעתי כשכולי צמרמורת של התרגשות, קהל קדוש, אתם לא תאמינו, אבל כאן, על כסא הברית, קרוב קרוב לאליהו הנביא, נפגשו שלושה אברהם. לתינוק קראנו אברהם, הסנדק שמו אברהם, וגם אני המוהל, שמי אברהם. והחוט המשולש של זרע אברהם קודש, במהרה לא ינתק”.

”הסבתות מחו דמעה. האבא חיבק ונישק אותי ואת הסנדק, ואחר כך אימץ אל ליבו את אברהמליה הקטן, שניצל בעור שיניים מלהקרא בשמו של אחד מן המלכים הרשעים בתבל. פשוט לא יאומן. אברהם כפול שלוש, כי החוט המשולש, לעולם לא יינתק”.

סגולות למציאת בן/בת זוג

סגולה לבחור שמתקשה למצוא את זיווגו שיקנה כוס חדשה ויכוון שזה יהיה עבור מה שנוהגים לשבור תחת החופה ”כוס זה זכר לחורבן” ובחופתו אכן ישבור כוס זו, ולנקבה סגולה שתקנה טלית עבור החתן שיהיה לה בעזרת השם יתברך.

לבחור שזימינו לו את בת זוגו ההוגנת לו, לומר בסוף תפילתו קודם עקירת רגליו את המזמור מתהילים: ”שיר למעלות אשא עיני אל ההרים”.

(טעמי המנהגים).

סגולה לזיווג לומר פסוק ” ויאמר אל תאחרו אותי וה' הצליח דרכי שלחוני ואלכח לאדני” ז' פעמים ויצליח. (הרב יצחק כדורי זצ”ל).

לומר את מזמור התהילים ”שיר המעלות ממעמקים קראתיך ה' ”. לומר אותו ז' פעמים וזכות זה יבוא לו זיווגו במהרה. (הרב מרדכי שרעבי זצ”ל).

ביקור בקברו של התנא הקדוש, ר' יונתן בן עוזיאל (בעמקה שליד צפת) שכידוע ההשתטחות עליו היא סגולה לזוגיות. הרווקים והרווקות יקיפו את הקבר 7 פעמים וידליקו נרות ויבקשו שבשנה הקרובה בע”ה, סוף סוף ייפגשו בן זוג.

• רבי יונתן בן עוזיאל היה רווק, והבטיח כי כל רווק או רווקה שיגיעו לקברו בעמקה, הוא יראה ישועה.

אם יש ברשותכם סיפור מרגש בעל משמעות

הטומן בתוכו דברי מוסר, הנהגות או חוכמת חיים,

אנא העבירו למערכת העלון. טל': 054-9151601

או בדואר אלקטרוני: avi.musai@siemens.com